

De virtutibus in 2° libro philosophie
De virtutibus in 2° libro philosophie
De virtutibus in 2° libro philosophie

De virtutibus in 2° libro philosophie
De virtutibus in 2° libro philosophie
De virtutibus in 2° libro philosophie

Instinctus et huius generis virtutes
sibi subiacent. Et istius obiectum est alius
metus sibi per se.

Delectatio et huius tres rationes et
quibus habet pro obiecto col
alimetur sibi diversimode scilicet

Augmentatio quae respicit ali
metus quoniam ad hunc est induit
dum et eius obiectum est alimē
tus sibi per se rationem generis

Generatio quae respicit nutri
mentis quoniam ad generationem
est factum et est obiectum est alimē
tus sibi per se generationem illius in spe

Genera et huius tres rationes
tertiam et huius sunt
animes sunt
quibus scilicet

Scientia et huius duo genera
habetur et sunt duo genera

Modum sibi locum. Et huius
tres rationes non nisi differētes
specie. sed organum scilicet

Intellectum et huius dividit in
Intellectum et huius dividit in

Digestiva quae huius quattuor
sedes. i. instrumenta scilicet
Retentiva quae est in visis tribus in
stomacho quae ibi se habet in
truncum antequam suppellet expellat
sibi ore et solum cibi masticatio

Expulsiva et est in visis quibus
se expulso quae sunt in vasa scilicet

Attractiva et est in visis. i. in
epo epate et in hepate nutritio
dum quae sit in stomacho et in
epo et sit in stomacho et in
epo et sit in stomacho et in
epo et sit in stomacho et in

Uisus autem obiectum est color
Auditus autem obiectum est sonus
Olfactus autem obiectum est odor
Tactus autem obiectum est tactus

Uisus autem obiectum est color
Auditus autem obiectum est sonus
Olfactus autem obiectum est odor
Tactus autem obiectum est tactus

Scientia et huius duo genera
habetur et sunt duo genera

Modum sibi locum. Et huius
tres rationes non nisi differētes
specie. sed organum scilicet

Intellectum et huius dividit in
Intellectum et huius dividit in

Intellectum et huius dividit in
Intellectum et huius dividit in

Dei quae sit in masticatio nutritio et solum preparat ad nutum et ad digestio
Sed et huius est prima digestio. et fit separatio sibi ipsi alimentum a sibi
eparatio huius fit relictio nutritio in quatuor humores. Et nutritio alimentum
ab epate huius est. i. via illius motus fit scia digestio et puritas refectio
malia et huius fit nutritio solum animalis sicut praedicta nutritio ad vasa semalia
Extremitates venarum in quibus fit acceptio nutrimenti.

Veni cum suis nutritio huius in ventre venit alimentum digestum in stomacho
Uelica. In qua recipitur humidum veniale quod dicitur sicut ab epate.
Uasa semalia. In quibus sumitur sanguis quod dicitur prope ter
cie digestio quod sicut dicitur per quod fit generatio. Et dicitur sanguis in qu
tate non autem in qualitate quia per hoc generat sibi simile.

Vena respectu humorum quia humores transiunt per venas.
Arterea respectu spirituum naturalium.

Scientia et huius duo genera
habetur et sunt duo genera

Modum sibi locum. Et huius
tres rationes non nisi differētes
specie. sed organum scilicet

Intellectum et huius dividit in
Intellectum et huius dividit in

Intellectum et huius dividit in
Intellectum et huius dividit in

Intellectum et huius dividit in
Intellectum et huius dividit in

Fortitudo.
Adgnanimitas
Adagnificentia
Adansectudo.
Fortitudo.
Adgnanimitas
Adagnificentia
Adansectudo.

Fortitudo.
Adgnanimitas
Adagnificentia
Adansectudo.

Fortitudo.
Adgnanimitas
Adagnificentia
Adansectudo.

Fortitudo.
Adgnanimitas
Adagnificentia
Adansectudo.

Prohemium De Anima

In
initiu libri
de anima.

Que

ritur **P**rimo
Utrum de aia
sit scientia.

Dicendū q
sic. Quia de
illo est scien-

tia qd habet passiones p principia de ipo demōstrabiles. sed sic est de aia. ergo de aia est scientia. Maior patet quia eadem requirunt ad demōstrationē et sciam. quia demōstratio est syllogismus faciens scire. sed ista sufficiat et requirunt ad demōstrationē sicut p3 in principio primi posterior. Minor ostenditur quia principia aie sunt illa q ponuntur in diffinitione aie. et hoc est de intentione Aristotelis. ij. posterior q ponit ad hoc duas causas. Prima est q idē sūt quid et propter quid. Et idem sunt diffinitio que est eā diffinita. et diffinitio que est mediū demōstrationis. Secunda est qz dic q diffinitio ē mediū demōstrationis potissime. Passiones autē sunt potentie aie. Potest enim aia duplri capi. Uno mō vt gen^o fm q se extēdit ad aiam vegetatiuā sensitiuā et intellectiuā. et sic aie potentia est viuificare siue vitā dare. Alio mō accipitur aia fm duerfas eius spēs et sic aie potentie sunt ei⁹ passiones. Potest ergo sic fieri demōstratō. Omnis actus primus substāntialis corporis phisici organici est viuificans. Sed aia est act⁹ primus et. ergo aia ē viuificans. Et hoc ē qd alij sic demōstrant. Omnis act⁹ prim⁹ substāntialis et. est principiu opationū vitalium. Sed aia est hmoi ergo et.

Arguitur. Omnis passio realiter d3 distingui a suo subiecto. sed viuificare non distinguit ab aia. ergo nō est eius passio. Minor p3 qz vita et anima idem sunt vt dicit Aristot. in primo elenchoz circa fallaciam fm nō causā. Dicendum q viuificare capitur dupliciter. Uno mō fm q est primam vitam facere id est dare eē vitale. et sic non distinguit viuificare ab anima. Quod sic pbatur. quia nullus effectus cause formalis realiter distinguitur a sua causa. sicut albere nō distinguitur ab albedie sed albefacere quia albefacere sūt ab albedine in genere cause efficiētis sed albere in genere cause formalis. sic etiam animare non distinguit ab anima. et hoc modo dicitur in secundo hui⁹ q viuere in viuē

tibus est esse. Alio modo accipitur viuificare vt est vitam secundā facere. i. opationes vitales dare. et sic videre est viuere. audire est viuere. et sic de alijs opationibus. et sic viuificare distinguitur realiter ab anima. Si ergo querat quō debet hic capi viuificare. Dicendum q potest h3 capi vtroqz modo. Et ad argumentum ppositum dicendum q non oportet semper qualibet passionē distingui realiter a suo subiecto. imo sunt multe passiones tam in realibus qz in entibus rationis que non possunt realiter distingui a suo subiecto. In realibus patet. quia de⁹ habet passiones que de ipso non distinguuntur. Et etiam substantia est res realis et tñ eius vltima proprietates scilicet esse susceptibilem contrariorum non distinguitur ab ipsa realiter. nam si esse susceptibile contrariorum eēt accēs substantie et non ipsa substantia. tunc esset processus in infinitum in accidentibus. quia illa susceptibilitas presupponeret aliam susceptibilitatem et illa iterum aliam et sic in infinitū. In entib⁹ rōnis p3 de vniuersali et predicabili.

Arguitur. Videtur q potentie anime non possint dici passiones anime. probat. quia omnis passio sūt ab illo quod est completus subiectum. sed sunt multe potentie que non sūt in anima tñ sed in corpore et in anima. sicut sunt potentie vegetatiue et sensitue. ergo tales potentie non possunt dici passiones anime. Dicendum q duplices sunt potentie ipsius anime. Quedam sunt intellectiue que sunt in anima tñ. vt intellectus agens. possibilis et voluntas. Et de illis potentis non est dubium quin sint perfecte proprietates anime. quia sūt ab anima tanqz a completo subiecto. Alie sunt potentie que sūt ab anima et corpore simul. sicut sunt potentie vegetatiue et sensitue. Et de illis est dicendum. q quis tales potentie non sūt ab anima sicut a completo subiecto. sūt tamē ab anima sicut ex completo principio et sicut ex subiecto principali. quia quis ille potentie sint i aia et corpore sunt tñ principali⁹ in aia qz corpore. et ideo demōstrantur de anima sicut de subiecto principali quis non totali. Et per hoc soluitur illud argumentum quo argui solt. Quicquid non habet eē per se non habet passiones per se. Sed anima ē hmoi. Maior pbatur. quia act⁹ secundus presupponit actum primū. Dicendum q loquendo de aia rōnali. tunc anima h3 esse per se fm aptitudinem. et sic in ipsa possunt esse complete passiones et pfecte. Loquendo autē de aia in cōmuni. Dicendū est q illud qd h3 passiones sicut completum subiectum passionū hoc

Duplices sūt potentie anime

*Genitrix sūt
primatū*